

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἕτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΩΡΟΔΟΚΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

Ὅ,τι εἶνε βέβαιον, ὅτι ἐκ τῶν ὑποψηρίων δημάρχων ὁ κ. **Μελᾶς** διὰ τοῦ αἰσχίστου ἐγκλήματος τῆς δωροδοκίας ζητεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐγκλογὴν του, ἰδοὺ ὅτι γίνεται καὶ ἐπισήμως πλέον κατάδηλον. Ὁ ἐκ Χαλανδρίου κ. Λίτσας, πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Λεβίδου, ἰδοὺ ποῖαν ἐπιστολὴν τῷ ἀπερῆκε σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν, διότι ἐντραπή ἴσως νὰ τὸν ἰδῇ προσωπικῶς.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη γεγραμμένη μὲ σατυρικώτατον πνεῦμα εἶνε ὁλη ὑπὲρ τοῦ Χαλανδριώτου κ. Λίτσα τοῦ ὁποῦ καὶ πολλοὺ ἄλλοι θὰ ὑπάρξωσι ἴσως μιμηταί, καὶ τὸν παρὰν τοῦ κ. Μελᾶ τρώγοντες καὶ τὴν ψῆφον μόνον διὰ τοὺς ἀληθεῖς φίλους των ἐπιφυλάσσοντες. Εἶνε σκληρὰ αὐτὰ τὰ παθήματα διὰ τὸν κ. Μελᾶν, ἀλλὰ τὰ μαθήματα αὐτὸς τὰ ἔδωκεν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουνίου 1883.

Ἀγαπητέ μου φίλε Νικολάκη, πολὺ λυποῦμαι νὰ μοῦ λέγῃς ὅτι ἐπούλισα τὴν ψιφὸν μου μὲ 600 φράγκα μάθε λοιπὸν ὅτι ὁ ψίφος τῆς οἰκογενείας μας πῶς δὲν πουλιέται μὲ 600 φράγκα παρὰ οὔτε μὲ 600,000 φράγκα καὶ ὅποιος εἶναι αὐτὸς ὁποῖος σᾶς λέγει ὅτι ἐγὼ ἐπούλισα τὸν ψιφόν μου μὲ 600 φράγκα εἶναι ἀτιμὸς, ἀτιμώτατος καὶ νὰ τοῦ πῶ μπροστά του. **Ἐλαθὼν ἐγὼ ἐξακόσια φράγκα**, ἀλλὰ ὄχι διὰ τὸν ψιφόν μου νὰ τὸν πουλίσω **παρὰ σὲ ἐπιτροπὴ** τὰ ἔλαθα διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσω νὰ ἀγοράσουν ἄρνιᾶ ΝΑ ΤΑ ΦΑΝΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΠΙΟΥΝΕ εἰς ὑγείαν τοῦ Μελᾶ. **Λυπᾶσαι λοιπὸν τὸν Μελᾶ** ἐὰν ἐξοδεύει χρήματα ἐγὼ δὲν τὸν ἐληποῦμαι, ἅς ἐξοδεύσῃ ὅσα θέλει. αὐτὸ μόνον σᾶς λέγω ὡς φίλος ἡλικρινῆς ὅτι δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ Σούτσου, τὸν θέλω τὸν Σούτσον νὰ εἶναι δήμαρχος.

Ὁ φίλος σας

Γεώργιος Σ. Λίτσας.

ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΕΙΤΕ

Οἱ περὶ τὸν Μελᾶν νομίζουν ὅτι εὗρον τὸ ἀντιφάσμα καὶ ἐναντίον μας. Τρέχουν μὲ τὸν ὑπερβολικὸν καυσὼνα εἰς

τὰ ὑπόγεια τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς καὶ ἀναζητοῦσι περασμένα φύλλα τοῦ **Μη Χάνεσαι**, ἐκεῖ ἀναδιφῶσιν ἂν που ὑπάρχῃ γραμμένον κινὲν ἄρθρον μὴ περιγράφον ρόδινα πότε τὰ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ πότε τὰ τῆς δημοσίου υγείας, τὸ ἀντιγράφουν καὶ τὸ καθίζουν εἰς **Ἐκτακτον παράρτημα τῆς ἐφημερίδος Μη Χάνεσαι**, ἐνίοτε προσθέτοντες καὶ μίαν ἐκ διὰ νὰ μὴ καταδιωχθῶσιν, ἄλλοτε δὲ πλαστογραφοῦντες καθὼς πρέπει τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν ὑπογραφὴν μας, διὰ τὸ ὅποιον ἡδυνάμεθα ἐν εἴχομεν καιρὸν νὰ σκεπτόμεθα περὶ τοιούτων ψυχολογικῶν κοπράνων νὰ τοὺς καταγγείλωμεν καὶ νὰ τοὺς τιμωρῶμεν κακουργοῦντας, καὶ ζητοῦν δι' αὐτῶν ἡμᾶς μὲν νὰ παραστήσωσιν ἀντιφάσκοντες, τὸ δὲ δημοσίον ἀποπλανήσωσιν, ὅτι ἰδοὺ καὶ τὸ **Μη Χάνεσαι** ὅπερ γράφει ἐναντίον τοῦ Μελᾶ, γράφει καὶ ἐναντίον τοῦ Σούτσου, ποῖον λοιπὸν νὰ πιστεύσωμεν, ἀφαιροῦσιν ἀκόμῃ καὶ τὰς χρονολογίας, διὰ νὰ φέρωσι σύγχυσιν εἰς τοὺς ἀπλουστεροὺς καὶ παραστήσωσι τὰ πρὸ διετίας γραφέντα ὡς σημερινὰ φρέσκα φρέσκα! Ἐζήτησαν καὶ ἤραν τὸ ἄρθρον ὅπερ ἐν ὑψίστη ἀγανακτήσει καὶ ἀληθεῖ παραφορᾷ δημοσιογράφου πλασμένου ὑπὸ τῆς φήσεως οὕτως ὥστε τὰ τοῦ ἔθους καὶ τὰ τοῦ δήμου καὶ τὰ τῆς κοινωνίας νὰ νομίζῃ ἴδια ἑαυτοῦ καὶ νὰ καταναλίσκῃ ὑπὲρ αὐτῶν οὐχὶ μελάνην, ἀλλὰ ψυχὴν καὶ ζωὴν καὶ αἷμα, ἐγράψαμεν ἐν τῷ **Μη Χάνεσαι** ὅταν ἐνέμετο τὰς Ἀθήνας ὁ κοιλιακὸς τύφος καὶ ἀπεδίετο ὑπὸ τοῦ Δεληγιάννη εἰς τὸ νερὸν τοῦ Κεφαλαρίου καὶ συνετέλει πολὺ ἡ καθυστεροῦσα καθαριότης τῆς πόλεως, τούτῳ δὲ τὸ ἄρθρον ξεσκονίζοντες τώρα ἀναδημοσιεύομεν, καὶ δι' αὐτοῦ, γραφέντος τὸν **Αὐγουστον τοῦ 1881**, ζητοῦσι νὰ ἀποπλανήσωσι τὴν κομῆν καὶ νὰ περιστήσωσιν ἡμᾶς ὡς ἀντιπρατικόν· τώρα, διότι ὑπερασπιζόμεν τὸν Σούτσον, ἐφ' ἡμεῖς τὰ ἐννέα δέκατα τῶν δημοτικῶν ἔργων του, καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ νεροῦ καὶ ὁ πλοῦτος τῶν κρινῶν καὶ τὸ διυλιστήριον, δι' οὗ πίνομεν μετὰ τὸ θαλωμένον ἔκεινο τὸ διαυγέστατον τώρα ὕδωρ, τὸ ὅποιον θὰ ζῆλεον αἱ καλλίτεραι τῶν μεγαλοπυλῶν, καὶ ἡ κατασκευὴ ὀρεγτῶν καὶ ἡ εὐνοῦσις πλατειῶν καὶ τὸ περιτείχισμα μανδρῶν καὶ νεαὶ ὁδοὶ καὶ νέαι γέφυραι καὶ τακτικώτερον καταβρεγμα καὶ ἡ τοῦ δημοτικοῦ φροντιστικαίου εἰσπραξίς καὶ ἡ διάσωσις τοῦ θεάτρου ἀπο ληστρικῶν χειρῶν καὶ πρὸ πάντων τὰ νερά, τὰ νερά, τὰ νερά, δι' ἃ γυναικεῖς, ἄνδρες, πικρὰ καὶ ἴδια ὁ λαὸς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, εἶνα μεταχειρισθώμεν